

[Miljøministeren]

landdistrikterne er en dagligvareforsyning, der dækker befolkningens behov og ønsker til rimelige priser og med rimelig tilgængelighed.

Flere steder har de lokale butikker svært ved at klare sig, og for at løse dette problem kan der være behov for mere utraditionelle forslag, der tilfører lokale butikker opgaver, som i dag varetages af det offentlige.

Dette er påpeget i landsbykommissionens betænkning fra 1981. Betænkningen indeholder i øvrigt en række andre forslag og anvisninger til sikring af befolkningens dagligvareforsyning, der vil kunne indgå i kommunalbestyrelsers overvejelser i forbindelse med den igangværende planlægning.

I efteråret 1983 nedsatte jeg et landsbykontaktudvalg under planstyrelsen, bestående af repræsentanter for bl.a. landsbyorganisationerne, de kommunale organisationer og en række ministerier.

Udvalget er primært et organ, der skal formidle ideer og forslag over for de statslige myndigheder med henblik på at skabe de bedst mulige levevilkår for de mennesker, der bor i landsbyerne og i landdistrikterne. Jeg har bedt udvalget om senest den 1. april i år på baggrund af resultaterne af igangværende forsøg og undersøgelsesprojekter vedrørende butiksforsyningen i landsbysamfundene at fremkomme med forslag til en styrkelse af butiksbetjeningen af de mennesker, der bor i landsbyer og i landdistrikter.

I udvalgets overvejelser vil bl.a. indgå resultaterne af en forsøgsordning med kombinerede serviceenheder i landsbyer. Forsøget omfatter 4 lokalbutikker i 4 landsbyer og går ud på at placere nogle tillægsfunktioner, f.eks. postindlevering, biblioteksbetjening og medicinudlevering, i lokalbutikkerne for at øge omsætningen og sikre en rimelig serviceforsyning.

Jeg har endvidere efter henvendelse fra FDB og DSK anmodet planstyrelsen om at tage initiativ til at iværksætte en undersøgelse af landsbybutikkernes overlevelsesmuligheder.

Det i spørgsmålet rejste problem om mælkeforsyningen vil indgå i ovennævnte initiativer.

Til *ministeren for offentlige arbejder* (15/3 84) af:

Riishøj (SF):

»Med hvilken begrundelse har ministeren forlangt budgettet for Østsjællands Jernbanelokomotiv selskab reduceret med ca. 25 pct., og hvilke konsekvenser vil beskæringen få for beskæftigelsen ved selskabet og for trafikbetjeningen?«

Begrundelse

Ifølge dagbladsoplysninger har ministeren beskåret budgettet for Østsjællands Jernbanelokomotiv selskab med ca. 25 pct. Dette forekommer spørgeren højst besynderligt i betragtning af den netop afsluttede færdiggørelse af S-banestrækningen til Køge.

Det er spørgerens håb, at ministeren vil give en nøjagtig begrundelse for beskæringen, omfanget heraf, og hvilke konsekvenser den vil få for serviceniveauet og for beskæftigelsen.

Det er spørgerens håb, at oplysningerne i pressen om beskæringer med serviceforringelser til følge vil kunne dementeres af ministeren.

Svar (28/3 84):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

I forbindelse med godkendelsen af privatbanernes budgetter for 1984 måtte der foretages en reduktion af samtlige baners driftsudgifter, for at finanslovbevillingen skal kunne række til dækning af statens andel af banernes driftsunderskud.

Østbanens budget for 1984 viste en stigning fra 17,9 mill. kr. i 1983 til 20,5 mill. kr. i 1984 – en stigning, der er væsentlig større end stigningen i de øvrige privatbaners budgetter. Såfremt Østbanens budget var blevet godkendt ubeskåret, ville denne bane have brugt 18,4 pct. af den samlede statsbevilling på 77,9 mill. kr., der er til rådighed til dækning af de 13 privatbaners underskud for 1984. Østbanens trafik udgør til sammenligning kun 5–6 pct. af privatbanernes samlede trafik.

En afgørende årsag til stigningen i Østbanens budget er, at der fra september 1983 er foretaget en udvidelse af banens køreplan med 25 pct. i forhold til tidligere. Budgetfor-